

De regionale kulturaftaler bibeholdes, men gøres nu langt mere fleksible i den forstand, at kommunerne på tværs kan finde nye samarbejdspartnere. Enkeltstående kulturaktiviteter og begivenheder kan også fortsat understøttes af de kulturmidler, der overføres til regionerne.

Partierne finder det også positivt, at de faglige miljøer i museumsråd, konserveringscentre m.fl. nu kan oprettes i den enkelte kommune eller i samarbejde mellem flere. Nye samarbejder mellem kommunerne langs vestkysten, kommuner med gamle bykerner, kommuner langs hærvejen eller kommuner med andre ligheder og særlige kendetegn eller samarbejdsfordele kan nu søge sammen i regionale samarbejder på tværs af landet, som tidligere var begrænset af amtsgrænser.

Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti kan stemme for lovforslaget, fordi loven vil styrke museumsområdet, kulturmiljøet og kulturarvsområdet i Danmark såvel som sikre en klarere og styrket støttestruktur og bedre ansvarsfordeling på området.

Socialdemokratiets, Det Radikale Venstres og Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget bemærker, at dette lovforslag er et led i den samlede kommunalreform. De tre partier har i forbindelse med forhandlingerne om de enkelte lovforslag efter folketingsvalget taget til efterretning, at regeringspartierne og Dansk Folkeparti ikke har ønsket at ændre på hovedkonstruktionen i reformen. Partiernes holdning til bl.a. denne hovedkonstruktion fremgår af betænkningens bidrag til L 65. Der henvises hertil.

De tre partier kan stemme for lovforslaget med følgende bemærkning: Som det fremgår af betænkningen til L 65, har S, RV og SF meget store betænkeligheder ved regeringens forslag til kommunalreform. Det gælder også forslaget til ny struktur på museumsområdet. Partierne finder det beklageligt, at regionerne ikke får et ansvar for bevarelse af kulturmiljøet, herunder svaret for at give dispensationer vedrørende beskyttelseslinjer (jf. også betænkningens bidrag til L 93), sten- og jorddiger m.v. Ligeledes ville det være oplagt at lade regionerne have ansvaret for konserveringsværkstederne og for koordinationen af samarbejdet mellem museerne, herunder arkivbyggeri m.v. Erfaringerne fra de regionale kulturaftaler viser, at det er muligt at effektivisere arbejdet med bevarelsen af kulturarven alene

ved, at der bliver et forum for samarbejde, koordinering og udvikling af et fagligt miljø.

De tre partier er endvidere meget opmærksomme på, hvad der vil ske med de økonomiske midler, som amterne tidligere har bevilget til en række museer og til konserveringsværkstederne, efter den 4-årige overgangsfase. S, RV og SF har med tilfredshed noteret sig, at også kulturministeren er optaget af dette spørgsmål og vil arbejde for, at midlerne fortsat bruges på området. En række museer vil komme i store økonomiske problemer, hvis de mister den bevilling, som hidtil er kommet fra amterne.

På baggrund af de positive forhandlinger med kulturministeren er der opnået enighed om en ændring af det fremlagte lovforslag, således at de klageberettigede instanser altid skal orienteres, når der sker dispensationer vedrørende sten- og jorddiger, fortidsminder m.v. Dermed er der mulighed for at påklage en dispensation til Naturklagenævnet. Dette er meget væsentligt for S, R og SF, som også på dette område frygter, at hensynet til bevarelse af kulturarven ikke nødvendigvis harmonerer med ønsket om at forbedre skatteudskrivningsgrundlaget og øge beskæftigelsen.

Kulturministeren har endvidere tilkendegivet, at han vil sikre, at der bliver lavet en »køgebog« til kommunerne vedrørende forvaltningen af kulturmiljøet, herunder at oprettelse af tværkommunale museums- og kulturmiljøråd kan højne fagligheden i varetagelsen af fremtidens generationers interesse i, at nutidens generationer anlægger et konservativt syn på bevarelsen af fortiden.

S, RV og SF er af den opfattelse, at det er en fordel for de lokale museer, at kommunerne bliver større. Ligeledes hilses det med tilfredshed, at Kulturarvsstyrelsen får et stort ansvar for beskyttelsen af kulturmiljøet og sikring af den nødvendige koordinering. Forudsætningen for at løfte opgaven er selvfølgelig, at styrelsen har de nødvendige ressourcer, og at den etablerer et tæt og ligeværdigt samarbejde med de lokale aktører og museer. Det bør overvejes, at lade centraliseringen følge op af en dekoncentrering af styrelsen – f.eks. med oprettelse af decentrale kontorer.

De tre partier har – som allerede nævnt – valgt at støtte loven, men gør samtidig opmærksom på, at de vil benytte den først kommende mulig-